

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟΝ

[Του Μισέλ Προβέν]

“Ο Μωρίς Νταρέζ, ο πολυγαμημένος των γυναικών, ζητεί πάντα να τας ξεφορτωθή με καλό τρόπο, χωρίς σκηνές και έγχρθες. Έκείνο τὸ ἀπόγευμα εἶνε πάλιν ἀπρηγορημένος. Ὁ φίλος του Φρετεβάλ, ὁ ὁποῖος εἰθαύμασε πολλὰς τὴν δεξιότητάν του εἰς ἀπὸ τὰ ζητήματα, τὸν εὐρίσκει εἰς τὸ σπίτι του μὲ ἔσθην, ἐτοιμάζοντα σιγηροῦσαν ἀσθενούς. Ὁ Μωρίς εἶνε ἐπιλωμένος ἀπὸ καρβέραι. Ἰσόω του μπουκιῶδες μὲ γατρονικά, συνταγές, μαζιλάρια κλπ. κλπ.

ΦΡΕΤΕΒΑΛ (ἐπιλημένος).— Εἶσαι ἄρρωστο; Ἐχεις πυρετό; ΜΩΡΙΣ.— Ἐχω πυρετό... ἀνυπομονησίας. Αὐτὴ ἡ Ζινίν μὲ ἐνοχλεῖ φρικωδῶς. Θέλω νὰ τὴν ξεφορτωθῶ!

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Πέρσι εἰς τὸν τρελλὴν ἐρωτευμένον; μαζὶ τῆς!

ΜΩΡΙΣ.— Ἀπὸ πέρσι ἕως τώρα ὑπάρχει μεγάλη διαφορά!

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Δὲν εἶδα ποτὲ ἄνθρωπον πειθὸ ἄστατο ἀπὸ σένα! Ἐνθουσιάζεσαι καὶ ὕστερα...

ΜΩΡΙΣ.— Ποτὲ δὲν ἐνθουσιάζομαι, πολὺν καιρὸ μὲ μιὰ γυναῖκα ζηλιάρα... Ἐν πρώτοις μ' ἄρεσει τὸ ἄγνωστο...

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Μὰ τί παράπονο ἔχεις μὲ τὴ Ζινίν, ἐκτός ἀπὸ τὴ ζήλεια τῆς;

ΜΩΡΙΣ.— Δὲν φαντάζεσαι εἰ ἐνοχλητικὸς ποὺ εἶνε ὁ χαρακτήρας τῆς. Μὲ τὰ γυλιὰνὰ ματια τῆς καὶ τὸ αἰθεροῦ προσφύλλ τῆς θὰ φαντάζεσαι καθέναν ὅτι εἶνε ὀνειρωδῶδες πλάσμα! Θεέ μου! Εἶνε ζηλιῦρα, ἀπαιτητικὴ, γριζιῦρα, κακόλοισση, ἰδιότροπη καὶ κρίνει μὲ ἀσθητικὴν δόλου, ἐκτός ἀπὸ τὸν ἐλυτό τῆς! Ἀνυπόφορη! Ἐγωιστρια, θυμώδης, κακίη!

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Φθάει! Κοντιέσαι νὰ εἶπαις πὸς εἶνε τέρας ἄνθρωπινον. Εἶνε ἄπλως ἰδιότροπη.

ΜΩΡΙΣ.— Ἰδιότροπη! Εἶνε μία μικρὴ μέγαιρα.

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Θὰ εἶνε μέγαιρα... ἐξημερωμένη, γιατί σ' ἀρεσά!

ΜΩΡΙΣ.— Μ' ἀρεσά! Αὐτὸ μὰς ἔλεπε! Πρέπει νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ἰστορία!

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Γιατί δὲν τῆς λέξ μὲ εὐκρίνεια τὴν ἀλήθειαν;

ΜΩΡΙΣ.— Τότε εἶνε πού θὰ βρῶ τὸν μετὰ μου! Ἐξέρεις εἰ μπορεῖ νὰ κἀμῃ μιὰ γυναῖκα ὅταν τὴν ἐγκαταλείπουν...

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Φοβάσαι;

ΜΩΡΙΣ.— Ὅχι... ἀλλὰ μισῶ τὰς περιπλοκάς. Μ' αὐτὸν τὸν χαρακτήρα, δὲν ξέροι κανέναν ποὺ μπορεῖ νὰ φθάσῃ!

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Λοιπὸν; Εἶσαι εἰδικὸς εἰς τὸ ζήτημα τὸν... χωριστῶν. Τί θὰ κάμῃς τώρα;

ΜΩΡΙΣ.— Ἐξέρω... κατόπιν πολλῶν καὶ ἐπισταμένων σκέψεων. Ἡ Ζινίν φορᾷται τρομερὰ τὰ μικρόβια... ὅλα τὰ μικρόβια... Εἶναι τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ φοβάται, ξέρεις. Διαρκῶς ἔχει μαζὶ τῆς ἀντισηπτικά, φάρμακα ἐναντίον τοῦ τύπου, τῆς χολέρας, τῆς εὐλογιάς...

ΜΩΡΙΣ.— Ὅλοι τὸν ἀσθενεῖων; Μολὴς πάθει μιὰ ἐλαφρὰ γρίπη γεμίζει τὸ σπίτι τῆς ἀντισηπτικά καὶ φάρμακα. Βουλώνει τ' αὐτῆς τῆς ὅταν μιλῶν μπροστὰ τῆς γιὰ ἄρρώστιες.

ΦΡΕΤΕΒΑΛ.— Θὰ προσποιηθῆς τὸν ἄρρωστο; Τὸ μέσον αὐτὸ δὲν εἶνε εὐγενές...

ΜΩΡΙΣ.— Εἶναι ὁ μόνος τρόπος. Θὰ ἔλθῃ. Θὰ πῶρω ἓνα μανδύλι μὲ αἰθέρα... Θὰ τῆς δείξω τὸ θερμοῦμετρο, ποὺ θὰ δείχνῃ 40 βαθμοὺς πυρετό... Θά...

(Κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι.)

ΜΩΡΙΣ.— Φύγε! Ἐχω τύφο! Βλέπεις ὅτι ἔχω κοντὰ μου ἓνα κουτί μὲ ἀντισηπτικὸ ὀρρό... Γιατί σου! Εὐχαριστῶ!

ΦΡΕΤΕΒΑΛ (Φεύγει).— Ἐοὐ εἶσαι πρώτης τάξεως ἡθοποιός, γέλε μου. Θὰ ἔλθῃ αὐριο νὰ μάθῃ πῶς εἶναι ἡ πολυτέμνη ὕφεια σου...

ZANIN. (“Ἐξεῖ εἰδοποιεῖται ἀπὸ τὴν ἀληθείαν περὶ τοῦ «τύπου» τοῦ Μωρίς. Εἰσάγονται εἰς ἄκρον ταραγμένη. Ἡ σιγηροῦσία τοῦ δωματίου ἀξάνει τὴν ταραχὴ τῆς.)

ZANIN.— Εἶσαι ἄρρωτος;

ΜΩΡΙΣ. (“Ἀκίνητος μὲ ἀδύνατη φωνή).— Ναι, ναι. Μὲ συγχωρεῖς, ποὺ σὲ δέχομαι ἔτσι. Δὲν μπορεῖ να σὲ εἰδοποιήσω νὰ μὴ ἔλθῃς.

ZANIN.— Γιατί, ἀγάπη μου; Καλλίτερα ποὺ ἦλθα νὰ σὲ περιποιηθῶ.

ΜΩΡΙΣ.— Εὐχαριστῶ! Εἶσαι καλὴ. Μὰ μὴ πλησιάζῃς.

ZANIN. (Τοιμαγμένη).— Γιατί; ΜΩΡΙΣ.— Καλλίτερα νὰ προσυλαχθῆς... Δὲν ξέροι κανεὶς εἰ συμβαίνει...

ZANIN.— Μὰ! Δὲν πιστεύω νὰ εἶνε τόσο σοβαρὸ τὸ πρᾶγμα! ΜΩΡΙΣ.— Ἐρρω τὴν αὐταπαρηγή σου! Ἐχεις μεγάλη καρδιά! Γι' αὐτὸ δὲν θέλω κ' ἐγὼ νὰ σὲ ἐκθέσω! Καθῆσε, μόνον μιὰ στιγμὴ!...

ZANIN (Κάθεται καὶ τοῦ πᾶρνι τοῦ χέρι).— Φαίνεται ξεστός... ΜΩΡΙΣ.— Δὲν εἶμαι καλὰ... Τὴ νύχτα εἶχα σαράντα βαθμοὺς... Καταλαβαίνεις ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε ἐπιφορὸ μ' αὐτὴ τὴν ἐπιδημία τοῦ τύφου.

ZANIN.— Καὶ τώρα; ΜΩΡΙΣ.— Τώρα ἔχω 39 καὶ μισό.

ZANIN.— Εἶνε φρικτὸ! ΜΩΡΙΣ.— Καὶ αἰσθάνομαι ὅτι θὰ ἀνεβῆ σὲ λίγο... Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶμαι ἄρρωτος, βασιεῖα...

ZANIN.— Τὴν δευτέραν ποὺ ἐγευματίσες σὸ σπῆτι μου φαινόνουν πολὺ καταβεβλημένους.

ΜΩΡΙΣ.— Εἶνε κάμποσες μέρες, ποὺ δὲν εἶμαι σὲ καλὰ μου...

ZANIN.— Μὰ... συνήθως... ἔχεις καλὴ ὑγεία; ΜΩΡΙΣ.— Βεβαίωτατα!

ZANIN.— Ἀπὸ τότε ποὺ σὲ γενερίξω δὲν ἄρρώστησες ποτέ! Πρωτίτερα;

ΜΩΡΙΣ.— Πάντα ὑπῆρξα θηρόν ὑγείας καὶ ἀντοχῆς. Αὐτὸ εἶνε τὸ περιεργόν. Αὐτὸ μὲ ἀνησχεῖ!

ZANIN.— Δὲν πρέπει νὰ ἀνησχεῖς! Πές μου, τί αἰσθάνεσαι; Ἐξέρεις ὅτι μὲ ἐνδιφερόουν πολὺ τὰ ζητήματα τῆς ὑγείας... Πῶς σου ἦλθε αὐτὴ ἡ ἀδιαθεσία;

ΜΩΡΙΣ.— Προχθὲς ἔπαθα ἀπὸ φριτὸν ποικιόφραλο. Ἐπειτα μοῦ ἦλθε μιὰ γενιὰ ἀδιαθεσία.

ZANIN.— Μήπως εἶνε ἐγκεφαλίτις; ΜΩΡΙΣ.— Δὲν ξέρω.

ZANIN.— Ἐχεις δύσπνοια; Πόνους εἰς τὴν ἀριστερὴν ὀμοπλάτη;

ΜΩΡΙΣ.— Δύσπνοια πολλή!... Πολλὴ δύσπνοια... Ἄχ...

ZANIN.— Τί σου εἶπε ὁ γιατρός σου; ΜΩΡΙΣ.— Μοῦ εἶπε πῶς δὲν εἶνε τίποτε σπουδαῖο. Ἄλλὰ φάμε ἀνήσυχος.

ZANIN.— Δὲν σοῦ εἶπε τί ἔχεις; ΜΩΡΙΣ.— Θέλησε πρῶτα νὰ μοῦ κἀμῃ ἀνάλυσι τοῦ αἵματος.

ZANIN (ἀνίσχυη).— Διάβολο! Αὐτὸ γίνεται μόνο εἰς τὰς σοβαρὰς περιπτώσεις!

ΜΩΡΙΣ.— Βλέπω ὅτι συγκινεῖσαι γιὰ μένα... Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ. Δὲν πρέπει νὰ τρομάξῃς.

ZANIN.— Ἀφοῦ λέξ πῶς ὁ γιατρός φαινόνταν ἀνήσυχος... ΜΩΡΙΣ.— Ναι... Ὁ γιατρός ἀνήσυχος. Φαίνεται γιατί ὑπάρχει μεγάλη ἐπιδημία τύφου. Αὐτὸ κατάλαβα. Μοῦ εἶπε πῶς αὐριο θὰ ξερῃ... τὴν ἀλήθειαν.

ZANIN (σημῶνεται μὲ νευρικότητα).— Ὁ! αὐτὴ ἡ ἀβεβαιότης! ΜΩΡΙΣ.— Πόσο ὑποφέρω! (Καθ' ἑαυτόν). Ἄσφ. κῶς θὰ τὴν πάθῃ. Ἡ Ζινίν σκέπτεται. Εἶνε βυθισμένη σὲ σιλλιαγμοὺς. Ὁ Μωρίς εἶνε σίγουρος πὸς τὴν ἐγλύτωση. Τὴν βλέπει νὰ μορφαίνει καὶ εὐχαισιάζεται.

ZANIN.— Θεέ μου! Εἶνε φρικτὸν, ἀλλ' ἄς γίνῃ τὸ θέλημά σου! ΜΩΡΙΣ.— Μ' σφίνεις Ζεῖν; Ἐσὺ δὲν θέλω νὰ ρημοκινδυνέψῃς. Ἄποκακρύνσον σὸ μῆνα. Εἶμαι ἓνας ἐτοιμοθάνατος!...

ZANIN.— Μωρίς! (Τοῦ δίνει τὸ χέρι).

ΜΩΡΙΣ.— Φεύγεις; Ἄντιο!...

ZANIN.— Ὅχι, μῆνον. Σ' ἀγαπῶ καὶ θὰ μείνω πάντοτε ὡς ἀφοσιωμένη σου φίλη. Θὰ θυσιασθῶ γιὰ σένα!

ΜΩΡΙΣ.— Μπορροῦ! Θεέ μου! Θεέ μου!

ZANIN (Τοιμαγμένη).— Τί ἔχεις ἀγάπη μου;

ΜΩΡΙΣ.— Πειθαίνο! Μ' ἔκοιμε κρῶς ἰδρώς!

Μωρξωνία καλὰδες! Ἄδῆξ! γιατί δὲν ἔρχεται ὁ χάρος; νὰ πάρῃ; ... Μισέλ Προβέν

ΓΑΜΟΙ

“Ὁ ἀγαπητὸς λόγιος κ. Ἰωάννης Ζήρας, γνωστὸς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀγκυδιώτης», καὶ ἡ θῆνις Μαρίκα Ἀρμενοῦλη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

